

noget, vi ingen Indflydelse har paa; det er noget, som Rusland selv maa om. Og hvad Norge angaar, maa Styrken af dets virkelig skandinaviske Følelse og dets Vurdering af den økonomiske Betydning for Landet af et Samarbejde mellem Østersølandene være afgørende for, om dette Land, som jo ikke er noget Østersøland, men som af andre Grunde meget godt vilde kunne være med i et saadant Samarbejde, vil være med eller ikke.

Jeg har her berørt en rent politisk Side af Traktaten, og denne politiske Side har vi ikke givet os meget af med i Nævnet af de Grunde, som jeg før har nævnt. Jeg finder ogsaa, vi maa give den højtærede Udenrigsminister Ret i, hvad han gentagne Gange stærkt har fremhævet, og hvad han ogsaa har fremhævet her i Tinget i Dag, at Afslutningen af en saadan Traktat jo intet som helst præjudicerer. Vi havde ingen Traktat med Finland, efter at det havde løsrevet sig, og det var øjensynligt et rigtigt Skridt i den Retning at faa ankret i finsk Jord handelspolitisk, thi saa vilde der altid være Tid til at se, i hvilken Havn man skulde løbe ind, og med hvilke Varer man skulde løbe ind der, og desuden maatte de politiske Overvejelser, som rækker ud over denne Traktat, og som jeg lige har antydnet, passende kunne udskydes, indtil der kommer mere Ro over Landene baade i Europa og i Verden overhovedet, eller indtil det viser sig, hvorvidt denne Ro i det hele taget vil komme. Det samme gælder Overvejelser, som skulde gaa ud paa at afgøre, hvorvidt det nu kunde være rigtigt at give en Handelstraktat med Finland Form af en Mestbegunstigelses-traktat, lade den hvile paa Dobbelttariffer eller Specialtariffer, eller hvad man ellers kunde finde paa. Alle disse Spørgsmaal er ikke foregrebet ved Traktatens Afslutning. De maa tages op under samlet Overvejelse af vort Traktatsystem, og dertil er Tiden altsaa ikke inde endnu.

I Henhold hertil maa jeg anbefale ærede Medlemmer af mit Parti at stemme for Traktaten.

P. Munch: Vort Parti kan ligesom de andre Partier slutte sig til det Forslag til Rigsdagsbeslutning, der her foreligger. Denne Handelstraktat maa utvivlsomt ses som et Led i Bestræbelserne for at komme til Aftaler om handelsmæssige Forhold med hele den Gruppe af nye Nationalstater med fuld Selvstændighed, der er blevet udskilt fra det gamle russiske Rige i Østersøegnene. Naar det ærede Medlem, der nu sidst havde Ordet, imidlertid talte om en Art fælles

Handelspolitik for de nordiske Lande og denne Gruppe af Østersøstater, ved jeg ikke rigtig, hvor meget det ærede Medlem lægger ind deri. Det forekommer mig, at det ærede Medlem havde en Tilbøjelighed til at lægge saa meget ind deri, at han egentlig stillede f. Eks. et Land som Norge i en fjernere Stilling til den Virksomhed i Fællesskabet, som man her tænkte udøvet. I den Anledning vil jeg dog gerne understrege, at jeg tror, at Følelsen af den naturlige Samhørighed mellem Island, Norge, Danmark, Sverige og til en vis Grad Finland er af en anden Karakter og vil vedblive at være af en anden Karakter end den Samfølelse og den fælles Virksomhed, der kan opstaa i Forholdet til den Gruppe af Østersøstater, som ligger udenfor de Stater, jeg her har nævnt. Om der i større eller mindre Grad kan blive en fælles Handelspolitik for alle disse Østersøstater, bliver det i Øjeblikket meget vanskeligt at bedømme. Men naar vi for vort Vedkommende ønsker en Række Aftaler sluttet med hele denne Gruppe af Stater, saa ligger der i hvert Tilfælde ikke heri den allerfjerneste Tilbøjelighed til at opmuntre de Forretningsfantasier af uforstandig Karakter, som knyttede sig til Oprettelsen af de nye Østersøprovinser, og som sammen med saa mange andre ufornuftige Fantasterier i den store Forretningsverden i Danmark har kostet det danske Samfund saa overvættets mange Penge i de sidste Aar. Vi haaber imidlertid, at en Afslutning af en Række Traktater af den rimelige og naturlige Karakter, der her er Tale om, vil kunne bidrage til at danne et ordnet Grundlag for den jævne og naturlige Forretningsforbindelse, som kan tilvejebringes mellem Danmark og de paagældende Stater, uden at den faar den Karakter af Oppustning, der saa hyppigt hævner sig dyrt indenfor Forretningslivet.

I de Udtalelser, som det ærede Medlem i øvrigt fremsatte, var der en Række almindelige økonomiske Betragtninger, som jeg ikke her skal komme ind paa. Ikke heller tror jeg, der er nogen Grund til at komme nærmere ind paa de Udtalelser, som fremsattes af de to andre ærede Ordførere, og som strejfede Spørgsmaal om Finlands indre Forhold. Det gælder jo overfor Finlands indre Forhold som overfor alle de øvrige Staters indre Forhold, at vor Vurdering af disse og de forskellige Kræfter, som der gør sig gældende, er forskellig efter de Sympatier og de Grundanskuelser, enhver af os har med Hensyn til Forholdet mellem Klasserne og de Grupper og Retninger, der repræsenterer de